

ситуації.

Загалом же, у практиці антикризового управління діагностування здійснюється з використанням таких методів: аналітичних (засновані на безконтактних методах з використанням статистичної інформації та використанням комплексного економічного аналізу); експертних (побудовані на базі узагальнення оцінок та інформації, представлені експертами та отриманої з використанням контактних методів вивчення об'єкту дослідження); динамічного і лінійного програмування (розрахунковий метод рішення завдань управління з використанням математичних моделей; оптимізації досягнення кількісно визначеної мети); прогнозування (визначення потенційних загроз розвитку); моделювання (побудова теоретичної моделі розгортання подій, адекватної реальним процесам); моніторингу (виявлення потенційних кризових явищ).

#### **Використані джерела**

1. Експертні методи діагностики кризового стану: передумови та проблеми практичного використання. Антикризове управління: економічні підручники, економічна бібліотека онлайн. URL: <http://www.finance-library.com.ua/article.php?book=69&article=4722>
2. Забеліна І. О. Діагностика та прогнозування політичних криз. Актуальні проблеми політики. 2014. Вип. 51. С. 219-225. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/appol\\_2014\\_51\\_29](http://nbuv.gov.ua/UJRN/appol_2014_51_29).
3. Монастирський Г.Л., Попович Т.М. Антикризове управління: Навч. пос. Тернопіль, КРОК.2015. 179с.

**Корнійчук Тетяна**

Тернопільський національний економічний університет  
(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту,  
публічного управління та персоналу Шкільняк М.М.)

### **ВЛАСНІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД: ОБ'ЄКТИ ТА СУБ'ЄКТИ ПРАВА ВЛАСНОСТІ**

Невід'ємним атрибутом місцевого самоврядування є особлива, самостійна форма власності, суб'єктом права якої є територіальна громада. Територіальна громада – це територіальна спільнота, що складається з жителів, які мають спільні інтереси, обумовлені постійним проживанням в населених пунктах (селах, селищах, містах) у межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці базового рівня – сільської, селищної, міської громади, безпосередньо або через сформовані ними органи місцевого самоврядування вирішують питання місцевого значення, володіють, користуються і розпоряджаються спільною комунальною власністю та сплачують комунальні податки та збори [2].

Право власності являє собою урегульовані законодавством суспільні

відносини з володіння, користування та розпорядження майном. Право комунальної власності не є виключенням. Спільна власність територіальних громад – комунальна власність двох або більше територіальних громад, що належить їм на праві спільної сумісної чи на праві спільної часткової власності.

Комунальна власність є самостійною і рівноправною формою власності нарівні з такими видами власності як державна, приватна й ін. За своєю економічною природою комунальна власність є колективною формою власності, тому що відбиває відносини колективного володіння жителями міст, сіл, селищ і об'єднань сіл коштами, об'єктами і майном цієї власності, а також відношення згаданих категорій населення до даних коштів, об'єктів і майна як до власних. Територіальна громада, маючи статус територіального колективу громадян України, є колективним власником коштів, об'єктів і майна комунальної власності [3].

До складу об'єктів комунальної власності входять рухоме і нерухоме комунальне майно, необхідне для забезпечення економічного і соціального розвитку відповідної території, необмежене і не вилучене з обігу, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, майнові комплекси підприємств, установи та організації, в тому числі банки, страхові товариства, частка в майні підприємств, житловий фонд, нежитлові приміщення, місцеві енергетичні системи, громадський транспорт, системи зв'язку та інформації, заклади культури, освіти, спорту, охорони здоров'я, науки, соціального обслуговування, майно, передане у встановленому законом порядку у комунальну власність іншими суб'єктами власності, майнові права, результати виконаних робіт, надані послуги, результати інтелектуальної, творчої діяльності, інформація, інші речі, цінні папери, матеріальні і нематеріальні блага, які на праві власності належать територіальним громадам, а також кошти, отримані від відчуження об'єктів права комунальної власності.

Склад і перелік об'єктів комунальної власності затверджується сільською, селищною, міською радою [4].

Основне призначення об'єктів комунальної власності впливає з характеру діяльності органів місцевого самоврядування, які покликані задовольняти потреби територіальної громади, а як наслідок – її членів – жителів областей, районів, міст, селищ, сіл, районів у місті.

Уповноваженими органами з питань управління об'єктами спільної власності територіальних громад можуть бути визначені:

- органи і служби, створені відповідно районними чи обласними радами (фонд комунальної власності, управління, служби, інше);
- органи правління юридичних осіб – суб'єктів підприємництва, що засновані на комунальній власності, відповідно до законодавства України;

– відповідні місцеві державні адміністрації, якщо їм делеговані функції з управління об'єктами спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст;

– уповноважені особи з питань управління комунальними корпоративними правами в органах управління господарських товариств, перелік яких затверджується відповідно обласною чи районною радою;

– органи і служби, створені радами кількох територіальних громад для управління об'єктами спільної власності цих громад на підставі рішень загальних зборів жителів територіальної громади або шляхом референдуму чи опитування.

Рішення щодо утворення, будівництва об'єктів спільної власності територіальних громад приймається відповідними радами з урахуванням доцільності утворення, будівництва відповідних об'єктів права комунальної власності, наявності коштів, суспільної необхідності та інших критеріїв [1]. Отже, право власності являє собою урегульовані законодавством суспільні відносини з володіння, користування та розпорядження майном.

#### **Використані джерела**

1. Бабаєв В. М. Управління міським господарством: теоретичні та прикладні аспекти: Монографія. – Х.: Магістр, 2004. – 204 с.

2. Конституція України [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. із змінами внесеними Законом України від 08.12.2004р.]. – К.: Мін-во юстиції України, 2006. – 124 с.

3. Територіальна громада: знаннєвість, дієвість : [монографія] / Ю.О.Куц, В. М. Сінченко, В. В. Мамонова, С. В. Газарян / за заг. ред. Ю.О.Куца. – 170 с.

4. Якимчук С. П. Адаптація на теренах місцевого самоврядування підходів до ухвалення рішень в різних школах управліннь [Електронний ресурс] / С. П. Якимчук, Г. А. Борщ // Державне управління: теорія та практика. – 2010. – № 1. – С. 196-201. – Режим доступу: [www.nbu.gov.ua/e-journals/DUTP/2010-1](http://www.nbu.gov.ua/e-journals/DUTP/2010-1)

**Коробій Людмила**

Тернопільський національний економічний університет  
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,  
публічного управління та персоналу Попович Т.М.)

## **РЕАЛІЗАЦІЯ КОНТРОЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ В ОРГАНІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ**

Функція контролю найчастіше розглядається як діяльність з виявлення та аналізу фактичного стану функціонування об'єкта зіставлення цього стану з наміченими цілями і завданнями, оцінки контрольованої діяльності, вжиття